

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Törvényszék (negyedik tanács) T-727/18. sz., ZW kontra EBB ügyben 2019. november 21-én hozott végzése ellen ZW által 2020. január 29-én benyújtott fellebbezés

(C-50/20. sz. ügy)

(2020/C 348/02)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: ZW (képviselő: T. Petsas dikigoros)

A másik fél az eljárásban: Európai Beruházási Bank

2020. szeptember 3-i végzésével a Bíróság (nyolcadik tanács) a fellebbezést részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant és részben mint nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította, és a fellebbezőt kötelezte a saját költségei viselésére.

A Landesverwaltungsgericht Steiermark (Ausztria) által 2020. május 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NE kontra Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(C-205/20. sz. ügy)

(2020/C 348/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Az alapeljárás felei

Felperes(ek): NE

Ellenérdeklő hatóság: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Érintett fél: Finanzpolizei Team 91

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A szankciók arányosságának a 2014/67/EU irányelv⁽¹⁾ 20. cikkében előírt és az Európai Unió Bírósága által a Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108), valamint a Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 és C-494/19, ECLI:EU:2019:1103) végzésében értelmezett követelménye közvetlenül alkalmazandó irányelvi rendelkezés-e?

2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges:

A tagállami jog uniós joggal összhangban álló értelmezése lehetővé és szükségessé teszi-e, hogy a tagállam bírósága és a tagállam közigazgatási hatósága a jelen esetben alkalmazandó nemzeti szabálysértési rendelkezéseket kiegészítse az arányosság követelményének az Európai Unió Bírósága által a Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18), ⁽²⁾ valamint a Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 és C-494/19) ⁽³⁾ végzésében meghatározott ismerveivel, anélkül hogy új nemzeti jogszabály megalkotására kerülne sor?

⁽¹⁾ A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 159., 11. o.).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1108.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:1103.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-571/17. sz., UG kontra Bizottság ügyben 2020. április 2-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2020. június 9-én benyújtott fellebbezés

(C-249/20. P. sz. ügy)

(2020/C 348/04)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: B. Mongin, L. Radu Bouyon meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: UG

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének (nyolcadik tanács) a T-571/17. sz., UG kontra Bizottság ügyben 2020. április 2-án hozott ítéletét;
- az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé;
- az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Első jogalap: a tények elferdítése (a megtámadott ítélet 64–71. pontja)

Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor áll fenn a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozó elferdítés esete, ha a fennálló bizonyítékok értékelése nyilvánvalóan hibás. Az ilyen elferdítések az ügyiratokból nyilvánvalóan ki kell tűnnie.

A jogalap első részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék azon megállapításának, amely szerint a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság túlságosan rövid határidőt szabott UG-nek arra, hogy orvosolja szakmai hiányosságait, ellentmondanak az ügy irataiban szereplő okirati bizonyítékok. A munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság nem várta el, hogy UG három hónapon belül a 2015. évi értékelő jelentésben rögzített összes célkitűzést teljesítse, és állítsa vissza a munkatársaival való bizalmi viszonyt.

A jogalap második része szerint a Törvényszék tévesen összpontosította vizsgálatát az indokolatlan távollétek kérdésére, és elmulasztotta figyelembe venni a 2016. október 17-i határozatban és a 2016. szeptember 8-i levélben megállapított szakmai hiányosságok több elemének ismétlődő jellegét.